మా పెళ్లికి రండి

కేశవయ్య ఆ పల్లెటూర్లో తన చెల్లెలు వివాహం అంత ఘనంగా చేస్తాడని ఎవరూ ఊహించి ఉండలేదు. పల్లెటూర్లో వ్యవసాయం చేసుకొనే కేశవయ్య, చెల్లెల్ని ఇంజనీరుకిచ్చి చేసాడు. తల్లిదండ్రులు ఉన్నా ఈడు వచ్చినప్పటి నుండీ పెత్తనమంతా కేశవయ్యదే. ఆరుమైళ్లదూరంలో ఉన్న తెనాలికి వెళ్లివస్తూ స్కూలు ఫైనలు వరకూ చదివి సేద్యంలో దిగాడు. చెమటోడ్చి ఆరెకరాల ఆస్తిని పదెకరాలు చేసాడు. పట్నం సంబంధాలు మనం తూగలేమురా అని తల్లిదండ్రులు కొట్టుకుంటున్నా వినకుండా రెండు లక్షల రూపాయలు కట్నం క్రింద ఇచ్చి, దాంతోబాటు యాభై సవర్లు బంగారం చెల్లెలికి పెట్టి, పెళ్లి ఖర్చులు తనే భరించాడు.

నాజూగ్గా ఉన్న చెల్లెలు రాజ్యలక్ష్మి ప్రక్కన హుందాగా నిలబడి ఉన్న ఇంజనీరు శంకరరావును అందరూ చిలకా గోరింకల్లా ఉన్నారని పొగుడుతూ ఉంటే ఆకాశంలో తేలిపోయాడు కేశవయ్య. తను పెద్దగా చదువుకోక పోయినా చెల్లెల్ని మాత్రం బాగా చదువుకున్న కుటుంబంతో సంబంధం కలిపాడు.

అత్తగారింటికి పంపేటప్పుడు తన స్థితికి తగ్గట్టు అన్ని లాంఛనాలతోబాటు, ఎన్నో కానుకలు అందజేసాడు. కారెక్క బోతూ అన్న కాళ్లకి నమస్కరించి లేచిన చెల్లెలి చేతిలో పెట్టిన తన వాటా పొలం అగ్రిమెంటు పత్రాలు చూసి నివ్వెరపోయింది రాజ్యలక్ష్మి.

"ఏమిటిది అన్నయ్యా, త్యాగానికయినా హద్దుండాలి. నాకింత కట్నమిచ్చి. ఇంత వైభవంగా పెళ్లి చేసావు. ఇంకా ఆస్థిలో నాకు వాటా కూడానా" అంటూ ఏడ్చింది.

"ఏం ఫరవాలేదమ్మా, పసుపు కుంకుమల క్రింద నేను సంతోషంగా ఇస్తున్నానుగా. తీసుకో." అన్నాడు కేశవయ్య.

"క్షమించు బావా, నీ ఆస్తిలో మాకు వాటా వద్దు. నీకింకా పెళ్లి కాలేదు. నువ్వు పెళ్లి చేసుకోవాలి. ముసలి తల్లిదండ్రులను చూసుకోవలసిన బాధ్యత కూడా నీమీదే ఉంది. పల్లె అయినా వ్యవసాయం ఖర్చులెంతుంటాయో నాకూ తెలుసు. లక్ష్మీ! ఆ కాగితాలు ఇచ్చేసెయ్" మృదువుగా అన్నాడు శంకరరావు.

అంతపెద్ద ఇంజనీరు శంకరరావు 'బావా' అన్నప్పుడల్లా కేశవయ్య మనసు గాలిలో తేలిపోతూ ఉంటుంది. పల్లెలో ఈ మారుమూల పడుండే తనెక్కడ? వైజాగ్‌లో ఇంజనీరు ఉద్యోగం చేస్తూ పదిమందిలో గొప్పగా తిరిగే తన చెల్లెలు భర్త ఎక్కడ? తన చెల్లెలిని ఒక విద్యావంతుడికి ఇవ్వబట్టికదా తనకింత గౌరవమొచ్చిందని మురిసి పోతుంటాడు.

తిరిగి కాగితాలు తన చేతికివ్వబోతున్న చెల్లెల్ని చేతులు పట్టుకొని ఆపి "బావా! ఒకసారి పసుపు కుంకుమల క్రింద ఇచ్చిన ఆస్థి తిరిగి తీసుకోకూడదు. కాదనకు" అన్నాడు కేశవయ్య ఎంతో నమ్రతగా.

కథా నిలయం
5733
శ్రీకాకుళం

శంకరరావు మృదుస్వభావి. చాలా తక్కువగా మాట్లాడుతాడు. "సరే బావా! పొలం మాకని ఇచ్చినా, దీన్ని మేము ఎప్పటికీ అమ్మేది లేదు. నీ సాగుబడిలోనే ఉంటుంది." అంటూ భార్య చేతిలోని అగ్రిమెంటు పత్రాలు తీసి అతని దగ్గరే దాచి ఉంచమని ఇచ్చాడు.

చెల్లెల్ని అత్తగారింట వదలడానికి వచ్చిన కేశవయ్యను నెత్తిన పెట్టుకొని చూసాడు. శంకరరావు. తన ఆఫీసులోని తోటి ఇంజనీర్లను ఇంటికి డిన్నర్‌కి పిలిచి 'ఈయన మా బావ' అంటూ తెల్లని పంచెకట్టులో ఉన్న తనను ఏ మాత్రం అవమానం ఫీల్ గాకుండా అందరికీ పరిచయం చేయడం, కేశవయ్యకు ఎంతో ఆనందమనిపించింది.

తరువాత రెండు రోజులు సెలవు పెట్టి భార్యని, బావ కేశవయ్యను వైజాగ్ అంతా తిప్పి చూపాడు. ఒకరోజు కైలాసగిరి కొండ, రామకృష్ణా బీచ్, ఆంధ్రా యూనివర్శిటీ, సింహాచలం, జూపార్క్, మరోరోజు వేకువనే కారులో తీసుకెళ్ళి అరకులోయ తిప్పి తీసుకువచ్చాడు.

తన పల్లెకు తిరిగివచ్చి కేశవయ్య గ్రామస్తులకు తన బావ తనకు చేసిన మర్యాదలను, చూపిన ఆప్యాయతలను కథలు కథలుగా చెప్పి అందర్నీ ఆశ్చర్యపరిచాడు. నాలుగో రోజు చెల్లెల్నించి అతనికో ఉత్తరం వచ్చింది.

పూజ్యులయిన అన్నయ్యకు,

నమస్కారం.

అన్నయ్యా! నువ్వు ఇంత ఖర్చుపెట్టి పెళ్ళి చేసినందుకు నాకు క్షణక్షణం మనసు కలవరపెడుతూ ఉంది. నిద్ర కూడా పట్టడంలేదు. నువ్వు కట్నకానుకలు ఇవ్వడం వల్లనయితేనేమి. భారీగా పెళ్లి జరపడం వల్లనయితేనేమి, నువ్వు లక్షరూపాయలవరకు అప్పు పడ్డావని నాకు తెలుసు. వ్యవసాయంమీద వచ్చే కొద్దిఆదాయంతో వడ్డీలతో కలిపి అప్పు ఎలా తీర్చగలవు. గంతకు తగ్గ బొంతనిచ్చి పెళ్ళి చేయమంటే పంతాలకు పోయి నా చెల్లెలు గొప్పగా ఉండాలని ఇంజనీరుకిచ్చి చేసావు. ఆయన మంచివాడే. నాకిక్కడ సుఖమే. నీ కష్టాలు తలచుకుంటేనే మనసు కలత చెందుతూ ఉంది. నీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోను. నా శరీరం ఇక్కడున్నా మనసంతా మన కుటుంబం గురించే ఆలోచిస్తూ ఉంది. నా కిచ్చిన వాటా తిరిగి తీసుకో. అది అమ్మయినా అప్పుతీర్చు.

ఇట్లు
నీ చెల్లెలు
రాజ్యలక్ష్మి

చెల్లెలు అభిమానానికి నవ్వుకున్నాడు కేశవయ్య. ఇంజనీరుకిచ్చిన రెండు లక్షల కట్నం నిజానికి చాలా తక్కువని, చెల్లెలు అందానికి మురిసే చేసుకున్నాడని, లక్ష అప్పు

తనకొక పెద్ద లెక్కకాదని అవసరమైతే ఇంకొంత పొలం కౌలుకు తీసుకొని రెండేళ్ళలో తీర్చేస్తానని, దిగులేమీ పెట్టుకోవద్దని, సంతోషంగా ఉండమని ఊరడిస్తూ ఉత్తరం వ్రాసాడు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. చెల్లెలు 'నీ ఋణం తీర్చుకోలేను అన్నయ్యా' అంటూ వారం వారం ఉత్తరాలు వ్రాస్తూనే ఉంది. కేశవయ్య చెల్లెల్ని ఊరడిస్తూ ప్రతి ఉత్తరానికీ జవాబులు వ్రాస్తున్నాడు. ప్రతి పండుగకూ ముందురోజు తను వెళ్ళి వాళ్ళని పండుగకు రమ్మని ఆహ్వానించేవాడు. వాళ్ళు కొన్ని పండుగలకు వచ్చే వాళ్ళు. మరికొన్ని పండుగలకు 'బావకు సెలవు దొరకక రాలేక పోయామని' ఉత్తరాలు వ్రాసేది చెల్లెలు.

ఏది ఏమయినా ఉగాది పండుగకు మాత్రం తనే దగ్గరుండి వాళ్లను తీసుకువచ్చేవాడు. ఆ రోజుకి కోతలు అయిపోయి ధాన్యం అమ్మిన డబ్బు చేతిలో ఉండేది. ఆమె వద్దని మొత్తుకున్నా వినకుండా ఆమె భాగం పొలం మీద వచ్చే ఆదాయాన్ని పువ్వుల్లో పెట్టి ఇచ్చేవాడు. అంతేగాక తన ఖర్చుతో బావకు చెల్లెలికి కొత్త బట్టలు పెట్టేవాడు.

మూడో ఉగాదికి ఆమె గర్భవతైంది. కేశవయ్య ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. ఆమెను ఐదోనెల నుంచే ఇంట్లో పెట్టుకొని సీమంతం చేసి అన్ని సంబరాలు జరిపాడు.

"అన్నయ్యా! నేను ప్రసవించి బిడ్డ నెత్తుకొని వెళ్లేలోగా నీ పెళ్లి చేసి మరీ వెళ్తాను." అని ప్రతిజ్ఞ చేసింది రాజ్యలక్ష్మి. అనటమే కాదు. చుట్టు ప్రక్కల సంబంధాలు కూడా వాకబు చేయసాగింది. తల్లిదండ్రుల్ని పురమాయించింది.

కేశవయ్యకు కూడా అభ్యంతరం చెప్పడానికి ఏ కారణమూ కనిపించలేదు. అప్పటికి చేసిన అప్పు కూడా తీరిపోయింది.

రాజ్యలక్ష్మి మగపిల్లవాడ్ని ప్రసవించింది. మేనల్లుడు పుట్టేసరికి కేశవయ్య ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. ఊరి నుంచి వచ్చిన బావను ఆనందంతో ఊపేసాడు. బిడ్డకు మూడోనెల వచ్చేసరికి కేశవయ్యకు సంబంధం కుదిరింది. ప్రక్కపల్లెకు రాజ్యలక్ష్మి, భర్తతో వెళ్లి చూసి వచ్చింది. అన్నయ్యను వెళ్లి చూసి రమ్మంది. నువ్వు చూసి నచ్చిన తరువాత నాదేముందమ్మా అన్నాడు కేశవయ్య. చెల్లెలు ఒప్పుకోలేదు. తరువాత కేశవయ్య తల్లిదండ్రులతో నామ మాత్రంగా వెళ్లి చూసాడు.

బిడ్డకు అయిదో నెలలో అన్నయ్యకు పెళ్లి చేసి, అచ్చట్లు ముచ్చట్లు తీరిందాకా ఉండి, బిడ్డతో వైజాగ్ వెళ్లిపోయింది రాజ్యలక్ష్మి. కేశవయ్య భార్యకు ఆమె తల్లిదండ్రులు పసుపు కుంకుమల క్రింద రెండెకరాలు పొలం ఇచ్చారు. కేశవయ్య దాన్ని అమ్మి భార్య పేరుమీద తనూర్లోనే రెండెకరాల పొలం కొన్నాడు. సరిగ్గా పెళ్లయిన రెండున్నరేళ్ళకు కేశవయ్యకు ఆడపిల్ల పుట్టింది.

వార్త అందుకొని, హడావుడిగా వచ్చింది రాజ్యలక్ష్మి. అన్నయ్య వెంట, వదిన ఊరికి వెళ్లి ఉయ్యాల్లోని బిడ్డను చూసి మురిసి పోయింది.

"అన్నయ్యా! నీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోవాలో ఇంతకాలం అర్థంగాక తలబాదు కున్నాను. ఇప్పుడిక ఆ బాధలేదు. నీ కూతుర్ని కానీ కట్నం లేకుండా నా కొడుక్కిచ్చి పెళ్లి చేసుకుంటాను." నోట్లో వ్రేలేసుకొని తన కొంగు పట్టుకొని ఉన్న మూడేళ్ల కొడుకు తల నిమురుతూ అంది.

"అలాగే లేమ్మా" అన్నాడు కేశవయ్య నవ్వుతూ.

ఒప్పుకోలేదు రాజ్యలక్ష్మి. అన్నయ్య చేత, ఒదిన చేత ఆ విధంగా ఒట్టేయించుకొంది.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. రాజ్యలక్ష్మి ప్రతి ఉత్తరంలోనూ అన్నయ్యకు తన ఒట్టు సంగతి గుర్తుచేసి 'నీ కూతురు సుమతి నా కోడలు' అని వ్రాసేది. చెల్లెలి ప్రేమాభిమానాలకు మురిసి పోయేవాడు కేశవయ్య. 'అలాగే లేమ్మా' అంటూ జవాబు వ్రాసేవాడు.

కాలక్రమంలో రాజ్యలక్ష్మి కొడుకు ఆనంద్ పదిహేనేళ్ల వాడయ్యాడు. వైజాగ్‌లో టెన్త్ చదువుతున్నాడు. కేశవయ్య కుమార్తె సుమతి తన ఊళ్లోనే ఉన్న అప్పర్ ప్రైమరీ స్కూలులో ఏడు చదువుతోంది. చిన్నతనం నుంచీ ఆనంద్, సుమతిల మధ్య గాఢమైన అనుబంధముంది, అప్యాయతలున్నాయి.

వేసవి సెలవుల్లో సుమతి ఇరవై రోజులు వైజాగ్‌లో బావ ఆనంద్‌తో గడిపితే, మరో ఇరవై రోజులు ఆనంద్ సుమతితో బాటు ఇక్కడ పల్లెటూరికి వచ్చి తోటలూ, దొడ్లూ తిరుగుతూ సంతోషంగా గడిపేవాడు. కేశవయ్య సెలవులు మొదలు కాగానే సుమతిని అక్కడ వదిలివస్తే, ఓ ఇరవై రోజులు గడిచిన తరువాత రాజ్యలక్ష్మి కొడుకుని, మేనకోడల్ని పల్లెకు తీసుకువెళ్లి వదిలి రెండురోజులుండి తను ఒంటరిగా వైజాగ్ వెళ్లేది. సెలవులయిన తర్వాత కేశవయ్య మేనల్లుడ్ని తీసుకువెళ్లి వైజాగ్‌లో వదిలి వచ్చేవాడు.

మేనత్త చిన్నతనం నుంచీ తను వైజాగ్ వెళ్లినప్పుడల్లా ఒళ్లో పడుకోబెట్టుకొని చెప్పే మాటలు వినీవినీ తను ఆనంద్ భార్యననే గాఢమైన అభిప్రాయం ఏర్పడిపోయింది సుమతికి. అలాగే తల్లి తనను పల్లెలో వదిలి వెళ్లినప్పుడల్లా 'నాయనా ఆనంద్! సుమతి నీ కాబోయే భార్యరా. ఆ పిల్ల మనసు ఏ మాత్రం కష్ట పెట్టకు' అని చెప్పిచెప్పి ఆనంద్ మనసులో కూడా సుమతి అంటే విపరీతమైన ఇష్టం ఏర్పడి పోయింది. అందుకే ఆమెకు ఇష్టమైన పనులు చేసి ఆమెను సంతోష పెట్టేవాడు. ఈ మధ్యకాలంలో కేశవయ్య కాయకష్టం చేసి మరో పదెకరాలు పంపాదించాడు.

ఆనంద్ టెన్త్ డిస్టింక్షనులో పాసయి, ఇంటర్‌లో చేరాడు. సుమతి కూడా సెవెన్త్ క్లాసు ఫస్టుక్లాసులో పాసయి తెనాలిలో ఎనిమిదో క్లాసులో చేరి రోజూ బస్సులో వెళ్లి వచ్చేది. ఒక నెల తర్వాత ఉన్నట్లుండి రాజ్యలక్ష్మి ఒక్కటే వచ్చింది అన్నయ్య దగ్గరకు.

ఇంత సడెన్‌గా వచ్చిందంటే ఏదో విశేషముందనుకొన్న కేశవయ్య ఆమెను ఆప్యాయంగా పలుకరించి కుశల ప్రశ్నలు అడిగి యధారీతి మర్యాదలు చేసాడు.

ఆ రోజు రాత్రి వదిన వడ్డిస్తుండగా తల్లిదండ్రులతో అన్నయ్యతో కలిసి భోంచేస్తూ అసలు విషయం చెప్పింది రాజ్యలక్ష్మి.

"అన్నయ్యా! మీ బావగారు, కొంతమంది ఇంజనీరు మిత్రులూ ఉద్యోగాలకు రిజైన్ చేసి, అందరూ కలసి సిండికేట్‌గా ఏర్పడి ప్లాట్లు కొని భవనాలు కట్టించే వ్యాపారం చేయాలనుకుంటున్నారు. పెట్టుబడికి సంవత్సరంలో నాలుగింతలు లాభాలుంటాయి"

"అవన్నీ నాకేం తెలుసమ్మా, బావ తెలివి తేటలుమీద నాకు నమ్మకముంది. అలాగే చేయమను. మేం ఎప్పుడూ మీ సుఖం కోరేవాళ్లమే గదా" అన్నాడు.

"నాకా సంగతి తెలియదా అన్నయ్యా, ఎంత సంపాదించినా ఆనంద్, సుమతిల సుఖం కోసమే గదా ఈ పాట్లన్నీ. కాకపోతే పెట్టుబడి సంగతే. నా పొలం అమ్మి...."

"అలాగే అమ్ముదామమ్మా. నీ మూడెకరాల మీద మూడు లక్షలొస్తుంది. ఇంకేదయినా అవసరమయితే మరో యాభైవేలు నేను సర్దుతాను. సరేనా..." అన్నాడు కేశవయ్య.

చిన్నగా దగ్గి, మెల్లిగా చెప్పింది రాజ్యలక్ష్మి. "అది చాలదన్నయ్యా. నా పొలం అమ్మితే వచ్చే డబ్బు పోను మరో ఏడు లక్షలు నీ నుంచి కావాలి. ఈ పదిలక్షలూ, మేం ఇప్పటివరకూ పొదుపు చేసిన అయిదు లక్షలూ, అంతా కలిపి మా వాటా క్రింద పదిహేను లక్షలు వేసుకోవాలి. మిగతా అయిదుగురు ఇంజనీర్లు తలా పదిహేను లక్షల డబ్బు చేతబట్టుకొని రెడీగా ఉన్నారు. మీ బావ సంగతే..." నసిగింది రాజ్యలక్ష్మి.

కేశవయ్య ఏదో చెప్పబోయేలోగా ఎప్పుడూ మాట్లాడని ముసలి తండ్రి అందుకున్నాడు. "ఎందుకమ్మా వాడ్ని అలా బాధ పెడుతావు. కాయకష్టం చేసి వాడు అంతో ఇంతో ఆస్థి సంపాదించుకున్నాడు. అది కూడా కాజేస్తావా. మీ వ్యాపారం ఏం లాభాలా తెస్తాయో ఏమోగాని, వాడు ఆడపిల్ల తండ్రి. రేప్పొద్దున నీ మనసు మారి కాదన్నా వాడు ఏదో ఒక మంచి సంబంధం తెచ్చుకోవాలిగా. వాడ్ని వదులు. నీ ఆస్థి వరకూ నువ్వు అమ్ముకొని ఎత్తుకు పో. వాడ్ని జీవితాంతం కష్ట పెట్టకు."

ఉన్నట్లుండి రాజ్యలక్ష్మి కళ్లలోంచి కన్నీరు జలజలా రాలాయి. "నాన్న ఏమంటున్నాడో చూసావా అన్నయ్యా. సుమతిని మేము చేసుకోమని ఎంత మాటన్నాడు. మీరు డబ్బు ఇచ్చినా ఇవ్వక పోయినా అది తప్ప నా ఇంటికి మరొటి కోడలుగా వస్తుందా. డబ్బు లేకపోతే ఆయన వ్యాపారం మానుకొని గొర్రెతోక బెత్తెడు లాంటి ఉద్యోగమే చేసుకుంటాడు. అంతేగాని సుమతిని నా కోడలు కాకుండా ఎవ్వరూ ఆపలేరు." అంది వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ.

కేశవయ్య రాజ్యలక్ష్మి కేసి చూసి ఓదార్పుగా అన్నాడు. "బాధపడకమ్మా! నువ్వు అడిగిన పదిలక్షలూ నేనిస్తాను. నీ పొలం మూడెకరాలతో బాటు నా పొలం మరో ఏడెకరాలు కూడా అమ్మి పదిలక్షలూ ఇస్తాను. నెల తరువాత బావా నువ్వూ రండి. అప్పటికి డబ్బు రెడీ చేసి పెడతాను."

రాజ్యలక్ష్మి ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. మరుసటి రోజే వైజాగ్ వెళ్లిపోయింది.

ముసలి తల్లీదండ్రీ, అంతమంచి పొలాన్ని అమ్మకురా అని నెత్తీ నోరూ కొట్టుకున్నా వినలేదు కేశవయ్య. పది ఎకరాల పొలాన్ని పది లక్షలకు అమ్మి నెల తరువాత వచ్చిన చెల్లెల్ని, బావను ఆదరించి, వారి దోసిట్లో ఆ డబ్బు పెట్టాడు. బాగా వృద్ధిలోకి రావాలని ఆ రోజు దైవ ప్రార్ధనలు కూడా చేయించాడు.

చూస్తూండగానే ఎనిమిది సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. ఈ ఎనిమిదేళ్ల కాలంలో ఎన్నో మార్పులు వచ్చాయి. కేశవయ్య మంచి మనస్సుతో ఇచ్చిన పది లక్షల రూపాయలకు తను మరో ఐదు లక్షలు కలిపి పదిహేను లక్షల రూపాయలు పార్ట్‌నర్‌షిప్‌తో పెట్టిన 'ఇంజనీర్ సిండికేట్' వ్యాపారం కనక వర్షం కురిపించింది. కోట్లు సంపాదించాడు శంకరరావు. బంగళాలు, తోటలు, కార్లు, అతని స్టేటస్ విపరీతంగా పెరిగి పోయింది. వైజాగ్‌లోని అపరకుబేరుల్లో ఒకడయ్యాడు. రాజ్యలక్ష్మి ఒళ్లంతా బంగారమే.

ఈలోగా ఆనంద్ కంప్యూటర్స్‌లో ఎం.టెక్. పూర్తి చేసాడు. అతను హైదరాబాదులో ఒక ప్రైవేటు సంస్థలో పెద్ద జీతంతో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. అతని తరువాత ఆశయం స్టేట్స్‌కు వెళ్ళడం. ఇకపోతే సుమతి తెనాలిలో మేథ్స్‌లో బి.యస్సీ డిగ్రీ పూర్తిచేసి అందాల బొమ్మలా తయారై బావతో పెళ్లికోసం సిద్ధంగా ఉంది. ఆనంద్, సుమతిల మధ్య ప్రేమ ఉత్తరాలు, పెళ్లి కబుర్లు, తీయని ఊహలు నిర్విరామంగా జరిగి పోతున్నాయి. పెద్దలు నిర్ణయించే పెళ్లి ముహూర్తం కోసం ఎదురు తెన్నులు చూస్తున్నారు.

పరిస్థితిలో పెద్దగా మార్పురానిది కేశవయ్యలోనే. చెల్లెలు కోసం తన ఆస్తిలో ఏడెకరాలు అమ్మగా తరువాత అతను మరో మూడు ఎకరాలు మాత్రం కొనగలిగాడు. మొత్తం పదెకరాలు పొలం సాగు చేస్తూ ముసలి తల్లిదండ్రులను పోషిస్తూ కుమార్తెను డిగ్రీ దాకా చదివించాడు. ఇంతకుముందులా రాజ్యలక్ష్మి తరచూ అన్న ఇంటికి రావడంలేదు. ఆమెకు వచ్చే ఆదాయం లెక్కలు చూసుకోవడంతోనే కాలమంతా సరిపోతూ ఉంది. కేశవయ్య నాలుగు ఉత్తరాలు వ్రాస్తే, 'తీరిక ఉండడం లేదన్నయ్యా' అంటూ పొడిపొడి అక్షరాలతో ఒక ఉత్తరం ముక్క వ్రాస్తుంది. అందుకే అమ్మాయి డిగ్రీ పూర్తికాగానే పెళ్ళి ముహుర్తాలు గురించి మాట్లాడుదామని ఆ రోజు వైజాగ్ వెళ్లాడు కేశవయ్య.

బావతో, చెల్లెలితో విషయం కదిపాడు.

"నాదేముంది బావా. మీ చెల్లెలి నిర్ణయమే నా నిర్ణయం." శంకరరావు ఎప్పటిలాగానే అన్నాడు.

"ఆనంద్ స్టేట్స్‌కి వెళ్లాలనుకుంటున్నాడు అన్నయ్యా. వాడు వెళ్లి వచ్చిన తరువాత ఆలోచిద్దాం" అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"ఇందులో ఆలోచించేదేముందమ్మా! చాలా మంది ఇప్పుడు ఒకేసారి పెళ్లిళ్లు చేసుకొని ఫారిన్ వెళ్తున్నారు. పెళ్లి చేసి పంపించేస్తే ఇద్దరూ చిలకా గోరింకల్లా ఒకరికొకరు తోడుగా ఉంటారు."

ఏంచెప్పడానికీ తోచలేదు రాజ్యలక్ష్మికి "అన్నీ ఆలోచించి వారం రోజుల్లో ఉత్తరం వ్రాస్తానన్నయ్యా. ఇన్‌కంటాక్సు వాళ్లకు లెక్కలు ఇవ్వాలి. ఆడిటర్స్ ఆపనిలో ఉన్నారు. నేను దగ్గరుంటే కాని పనికాదు. నువ్వెళ్లన్నయ్యా" అంది.

"అలాగే నమ్మా, నేను వస్తా" అంటూ తిరుగు ప్రయణమయ్యాడు. తన కుమార్తె ఇంత ఆస్తికి వారసురాలవుతున్నందుకు అతని ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు.

ఆ ఆనందం మూటగట్టుకొని వచ్చిన కేశవయ్య ఇంట్లో అందరికీ, త్వరలో తన చెల్లెలు రాజ్యలక్ష్మి ఉత్తరం వ్రాస్తుందని, అప్పుడు అందరూ వైజాగ్ వెళ్లి ముహుర్తాలు పెట్టుకొని రావలసివస్తుందనీ చెప్పాడు. అంతేగాక కేశవయ్య తన కుమార్తె అదృష్టాన్ని ఊరంతా చెప్పి, కుమార్తె పెళ్లి ఎంత వైభవంగా చేయాల్నో, ఎంత ఖర్చవుతుందో, లాంఛనాలు ఏమివ్వాల్నో ఊరిపెద్దలతో చర్చిస్తూ సంతోషంగా గడిపేస్తూంటే, సుమతి మధురమైన ఊహాలతో, తీయని కలలతో కాలం గడుపుతోంది.

చెల్లెలి ఉత్తరం కోసం ఎదురు చూస్తున్న కేశవయ్యకు పదిహేను రోజులయినా జవాబు రాలేదు. మళ్లీ ఓ ఉత్తరం వ్రాసి పడేసాడు. దానికీ జవాబు రాలేదు.

"నేను మళ్లీ ఒకసారి వైజాగ్ వెళ్లివస్తానమ్మా." అన్నాడు కుమార్తెతో ఒకరోజు.

"ఎందుకు నాన్నా మాటిమాటికీ అంతంతదూరం వెళ్లి వస్తానంటావు. ఇంకొన్ని రోజులు చూద్దాం."

ఇంకో వారం గడిచింది. జవాబు లేదు. ఆరోజు కేశవయ్య చెల్లెలు ఉత్తరం కోసం అప్పటి వరకూ ఎదురుచూసి పొలం వైపు వెళ్లాడు. ఓ అరగంట తరువాత ఇంటి వరండాలోకి వచ్చిన సుమతికి, తనింటి వైపే వస్తున్న పోస్ట్‌మాన్ కనిపించాడు. చూస్తుండగానే అతను ఆమె చేతిలో ఓ లెటరు పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. అది వైజాగ్ నుంచి తన మేనత్త వ్రాసిన ఉత్తరం.

శరీరం గాలిలో తేలిపోతుండగా, తన గది తలుపులు తోసుకొని వెళ్లి బెడ్‌మీద వెల్లికలా పడుకొని, ఆ ఉత్తరం విప్పింది. ముందు ఎంత ఊహల్లో తేలిపోయిందో, ఆ ఉత్తరం చదివిన తరువాత ఆమె అంత నిరాశతో కుంగి పోయింది. కొంతలో కొంత ఆ ఉత్తరం తన తండ్రి చేతిలో పడనందుకు ఎంతో సంతోషించింది. అదే గనుక తన తండ్రి చేతిలో పడి ఉంటే తన తండ్రి ఏమయిపోయేవాడో. తలచుకుంటేనే ఆమెకు భయంగా ఉంది.

అన్నయ్యా!

ఒకప్పుడు నీ ఋణం తీర్చుకోవడానికి సుమతిని నా కొడుక్కి చేసుకుంటానన్నది నిజమే. కాని, ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే నా అమాయకత్వానికి నాకే నవ్వు వస్తోంది. అన్నగా నీ బాధ్యతగా నా పెళ్లి చేసావు. ఆస్థిలో నావాటా నాకిచ్చావు. ఇందులో నేను నీకు ఋణపడి ఉన్నది ఏముంది చెప్పు. నీవు నీ ఆస్థి అమ్మి ఎనిమిదేళ్ల క్రితం ఇచ్చిన ఏడు లక్షలూ ఈనాటికి బాంకు వడ్డీరేట్ల ప్రకారం పదహారు లక్షలు అవుతుంది. ఆ మొత్తానికి ఇందువెంట చెక్కు పంపిస్తున్నాను.

ఇక, నీకు నేను ఏమీ బాకీ లేను. ఆ డబ్బుతో సుమతికి ఏ ఇంజనీరో, డాక్టరో వరుడిగా దొరుకుతాడు. నేనే అలాంటి వాడ్ని వెతికి నా చేతులతో దగ్గరుండి పెళ్ళి జరిపిస్తాను. అన్నయ్యా! ఇప్పుడు మా ఆస్తి వందకోట్లు. ఆనంద్‌కు కోటి రూపాయలు కట్నం ఇస్తాం అంటూ కోటీశ్వరులు మా ఇంటిముందు క్యూ కడుతున్నారు. నీ కూతుర్ని చేసుకుంటే, వైజాగ్‌లోని అతికొద్దిమంది కోటీశ్వరులలో ఒకరమయిన మేము నలుగురికీ నిన్ను ఏమని పరిచయం చేయాలి. పల్లెలో పదెకరాలు మట్టిపిసుక్కొనే రైతు మా వియ్యంకుడనా? సంఘంలో మా పరువు ప్రతిష్టలు ఏంగాను?

అన్నయ్యా! ఇక ఆనంద్‌ని మరచిపోండి. వాడికి కోటీశ్వరుల బిడ్డతో పెళ్లిచేసి అమెరికాకు పంపిస్తాను. ఈ విషయం ఇక ప్రస్తావించవద్దని మనవి చేసుకుంటున్నాను.

ఇట్లు
నీ చెల్లెలు,
రాజ్యలక్ష్మి.

ఉత్తరానికి తండ్రి పేరున పదహారు లక్షలకు చెక్కు పిన్ చేసి ఉంది.

ఊహించని ఈ ఉత్తరానికి సుమతి హృదయం తల్లడిల్లిపోయింది. మనసు రెక్కలు తెగిన పక్షిలా గిలగిలా కొట్టుకుంది. చాలసేపు ఆమె రోదిస్తూ ఉండిపోయింది. తరువాత తెప్పరిల్లి కర్తవ్యం ఆలోచించసాగింది. ఆలోచనలు ఒక రూపానికి రాగానే కార్యక్రమానికి దిగింది.

పెళ్లయిన నాటి నుండీ తన మేనత్త తండ్రికి వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ తేదీవారీగా ఒక వరుసలో పెట్టి దారంతో కట్టింది. తరువాత ఆనంద్ తనకు వ్రాసిన ప్రేమలేఖలు కూడా అలాగే కట్టింది. తరువాత ఆనంద్‌కొక ఉత్తరం వ్రాసింది.

ఆనంద్ బావకు,

ఇదే నేను నీకు వ్రాసే ఆఖరు ఉత్తరం. కారణం మీ అమ్మ వ్రాసిన ఉత్తరం ఈరోజే అందింది. మీ అందరి అభిప్రాయాలు తెలిసాయి. మీ ఇంట్లో మీ అమ్మదే డామినేషన్. మీ

నాన్న ఎంతమంచి వాడయినా మీ అమ్మ ముందు తల ఊపాల్సిందే. ఆ తల్లి కొడుకువు కదా! నువ్వూ అంతే. ఏమీ లేని వాళ్లకు అర్థాంతరంగా ఆస్తులు వస్తే, అహంకారంతో మిడిసిపడటం మామూలే, ఏ కొందరో జ్ఞానవంతులైన మంచివాళ్లు తప్ప. అదే అహంకారంతో మీ అమ్మ రక్తసంబంధాలను, ప్రేమలు, అప్యాయతలు, అనురాగాలను పదహారు లక్షల రూపాయల చెక్కుతో తుంచి వేసింది. ఆమె మా నాన్నకు పెళ్లయినప్పటినుంచి కన్నీటితో వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ చదువు. మా నాన్న ఆమెకోసం చేసిన త్యాగమేమిటో అర్థమవుతుంది. మీరు సంపాదించిన ఈ కోట్ల రూపాయలకు మూలం మేము మా ఆస్థిని అమ్మి ఇచ్చిన ఏడు లక్షలు రూపాయలే. ఏ బ్యాంకూ ఇన్ని లక్షలు ఏ హామీ లేకుండా ఏ రాతకోతలు లేకుండా ఇవ్వదు. అది నీకు తెలుసు.

సంస్కారంలేని మీ అమ్మ ఒకప్పటి తన పల్లెటూరి భాషలో చెప్పినట్లు మా నాన్న మట్టి పిసుక్కునే రైతే. కాని నగరాల్లో మీరు స్టార్ హోటళ్లలో, ఎ.సి. రూముల్లో రకరకాల రూపాల్లోతినే ఆహార పదార్థాలు ఆరైతు పొలాల్లో పండించినవే అన్నది మాత్రం మరువవద్దు. మీ అమ్మ చెప్పినట్లు నేను అన్ని అనుబంధాలు తెంచుకొని మరొకర్ని పెళ్ళి చేసుకోను. తెల్లచీర జాకెట్టు ధరించి, ఈ ఐహిక సుఖాలకు దూరంగా ఏ దైవ సన్నిధిలోనో సన్యాసినిలా నా జీవితాన్ని గడుపుతాను. అందుకే మనకి సంబంధించిన ఏ గుర్తూ ఉండకూడదని నీవు వ్రాసిన ప్రేమలేఖలన్నీ నీకే తిరిగి పంపుతున్నాను. వాటిని నీ చేత్తోనే కాల్చేయ్. మా తల్లిదండ్రులకు ఎలాంటి ఉత్తరాలు వ్రాసి వాళ్లని బాధించకు.

ప్రస్తుతానికి నీకు ఏమీకాని ఒకప్పటి నీ మరదలు,

సుమతి.

ఆ ఉత్తరానికి మేనత్త పంపిన లెటరు చెక్కుతో సహా పిన్ చేసింది. తరువాత ఆమె తన తండ్రికి పెళ్లయిన నాటి నుండీ వ్రాసిన ఉత్తరాల కట్టను. తనకు ఆనంద్ వ్రాసిన ప్రేమలేఖల కట్టను ఒకదాని మీద ఒకటి పేర్చి. దాని మీద తన ఉత్తరాన్ని పెట్టి దారంతో ఒకటిగా కట్టింది. తరువాత దాన్ని బ్రౌన్ పేపరుతో నీట్‌గా ప్యాక్ చేసింది. ఇంట్లో ఉన్న ఖద్దరు బట్టను నలుచదరంగా కత్తిరించి దానిమీద ఈ ప్యాకెట్‌నుంచి అన్ని వైపులా బట్టను మడచి సూదితో టైట్‌గా కుట్టి పార్శిల్ చేసింది.

దానిమీద హైదరాబాదులో ఉన్న బావ అడ్రసువ్రాసి, ప్రక్కింటి కుర్రాడ్ని పిలిచింది.

"ఒరే, దీన్ని అర్జంటుగా తీసుకెళ్లి రిజిస్టరు పార్శిల్ చేసిరా." అంటూ ఆ పార్శిల్ అందించింది.

టెన్త్ క్లాసు చదువుతున్న వాడు దానిమీద ఆనంద్ అడ్రసు చూసి "అక్కా, ఇది బావకు చిరుకానుకా..." అన్నాడు కొంటెగా.

"నువ్వు నోర్మూసుకొని వెళ్లరా. ఇది బావకు చిరుకానుక కాదు. చివరి కానుక." అంది కోపంగా.

వాడు సైకిల్ వెనకాల దాన్ని పెట్టుకొని తుర్రుమన్నాడు. వాడికి వీళ్ల ప్రేమకథ చిన్నప్పటి నుండీ తెలుసు. వీడే మొదటి నుండీ సుమతి వ్రాసిచ్చిన లెటర్లు పోస్టులో వేసేది. వాడు పార్సెలు పోస్టుచేసి రశీదు తెచ్చిచ్చిన తరువాత సుమతి మనసు కుదుటపడింది.

ఆరోజు పొలం నుంచి వస్తూనే కేశవయ్య "తల్లీ, మీ అత్తయ్య దగ్గర నుంచి ఉత్తరం రాలేదు. రేపే వైజాగ్ వెళ్లి వస్తాను." అన్నాడు.

"వద్దులే నాన్నా, అక్కడ అత్తయ్యకెన్ని పనులో. ఇంకో పదిరోజులు చూసి అప్పుడు వెల్దువుగానిలే." అంది అసలు విషయం చెప్పకుండా.

"ఎన్ని పనులున్నా, స్వంత పనికి అవన్నీ అడ్డువస్తాయటమ్మా." గొణుక్కుంటూ లోపలికి వెళ్లిపోయాడు కేశవయ్య.

పాపం పిచ్చి నాన్న. చెల్లెలంటే ఎంత అభిమానం. చెల్లెలు మనసులోని విషయం తెలుసుకొని ఉంటే నిజంగానే పిచ్చివాడయిపోయి ఉండేవాడు అనుకొంది. ఆ రాత్రంతా నిద్రపట్టక పొర్లుతూనే ఉంది సుమతి. బావ ఆ ఉత్తరం చూసి ఎలా రియాక్టవుతాడో, ఎలాంటి జవాబిస్తాడోనన్నది ఆమె ఆలోచన.

చిన్నతనం నుంచీ తల్లిదండ్రుల ఎడల భయభక్తులు ఉన్న బావ, తల్లి, నిర్ణయాన్ని కాదనగలడా? వాళ్లను ఒప్పించి ఎలాగయినా తనను చేసుకుంటాడా? కాని, తనకు నమ్మకముంది. తనను తప్పక చేసుకుంటాడని. కోట్లకు ఏకైక వారసుడైనా బావకు తనమీద గాఢమైన ప్రేమ ఉంది. ఎలాగయినా బ్రతిమాలో, బామాలో తన తల్లిదండ్రులను ఒప్పించగలడు.

కాని, అంతలోనే ఆమెకు అపనమ్మకం. అత్తయ్య పట్టుదల గల మనిషి. తాను చచ్చిపోతానని బెదిరిస్తే బావ మాత్రం ఆమె మాట వినకుండా ఉంటాడా? ఆమె చెప్పిన సంబంధం చేసుకోకుండా ఉంటాడా? ఇంతకూ బలయ్యేది తనూ, తన తండ్రిమాత్రమే.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. వారమయినా బావ దగ్గర నుంచి ఎలాంటి రిప్లయి రాలేదు. ఇక అన్ని ఆశలూ వదులు కొంది సుమతి. ఇక రిప్లయి రాదని నిర్ణయించుకున్న సుమతి, గుండెను బండరాయి చేసుకొంది. సరిగ్గా పదోరోజు తన పేరుమీద ఒక రిజిష్టరు లెటరు, తన తండ్రిపేరు మీద రిజిష్టరు పార్శెలు తెచ్చాడు పోస్ట్‌మాన్. రెండూ ఆనంద్ బావ దగ్గర నుంచి వచ్చినవే. ఆశ్చర్యపోయింది సుమతి.

తన పేరు మీద వచ్చిన 'విశాలమైన ఒక పెద్ద ట్రే అంత వెడల్పున్న కవరును సంతకం పెట్టి తీసుకుంది సుమతి. పార్సెలు చూసి గతుక్కుమంది సుమతి. తనకు బావ

వ్రాసిన ప్రేమలేఖలు అవి. తను వాటిని క్లాత్ కవరులో పార్సెలు చేసి పంపితే, ఇప్పుడు వాటిని బావ తన స్టేటస్‌కు తగ్గట్టు ఖరీదైన ప్లాస్టిక్ పేపర్‌లో నైస్‌గా ప్యాక్ చేసి పంపాడు. ఏమయితేనేం సైజు అదే. లోపల మెటీరియల్ అదే. మారింది ప్యాకింగ్ మాత్రమే.

"ఫరవాలేదు. అది కూడా నువ్వే తీసుకోఅమ్మా. బావ నీ కేదో బహుమతి పంపుంటాడు." అన్నాడు వాకిట్లోకి వచ్చి, విషయం తెలుసుకున్న తండ్రి.

"నీ పేరుమీద వచ్చిందిగా. నీకే పంపాడు బహుమతి. నువ్వే తీసుకో" అంటూ కోపంగా లోపలికి వచ్చేసింది సుమతి.

'నాన్న ఆ ఉత్తరాలు చూస్తే చూడనీ. అప్పుడు అసలు విషయం చెప్పి, తనకీ జన్మకు పెళ్లి వద్దని నా నిర్ణయం కూడా చెప్పేస్తాను.' అనుకుంటూ బెడ్ మీద పడుకొని ఇష్టం లేకపోయినా కవరు చింపింది.

అందులో బావ తనకు వ్రాసిన చిన్న లెటరు. దానికి కుట్టిన 'మా పెళ్లికి రండి' అన్న పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో పంచరంగుల్లో ఉన్న విశాలమైన వెడ్డింగ్ కార్డు.

ఆమెకు గుండె ఆగినట్లయింది. కళ్లలోంచి కన్నీళ్ళు వెల్లువలా క్రిందకి దూకాయి. అయితే తను అనుకున్నంతా అయిందన్నమాట. అమ్మమాట విని ఆమె కుదిర్చిన సంబంధానికి ఒప్పుకున్నాడన్న మాట. ఆలస్యం అయితే తాము ఏ గొడవలు తెస్తామోనని, తల్లిదండ్రులతో సంప్రదించి ఒకేసారి పెళ్లి కుదుర్చుకొని తనకు వెడ్డింగ్ కార్డు పంపాడన్నమాట. కన్నీటితో మసకలు కమ్మిన కళ్లతో వెడ్డింగ్ కార్డును కళ్లెత్తి కూడా చూడకుండా దాన్ని ప్రక్కన ఉంచి, ఉత్తరం చదవసాగింది.

డియర్ సుమతీ!

ఏమిటోయ్, నీ ఉత్తరం. ఇందులో తీపి ముద్దులులేవు, వేడి నిట్టూర్పులు లేవు. ఈటెల లాంటి మాటలు తప్ప. ఫరవాలేదు. ఇవన్నీ నీ గాఢమైన ప్రేమకు మచ్చుతునకలు. అయినా అప్పుడే అత్తకోడళ్ల మధ్య కోల్డ్‌వారా! మీ నాన్న మా కుటుంబానికి చేసిన సహాయాలను గుర్తుచేసావు, నాకు తెలియదా. అర్థం చేసుకోలేని మూర్ఖుణ్నానేను. అత్తమీద కోపం నా మీద చూపించి, నీ ప్రేమలేఖలు తగలబెట్టమని పంపిస్తావా. నువ్వు పంపిన పార్సెలును నీ ప్రేమకానుకగా నా బీరువాలో దాచాను. నువ్వన్నట్లు మా అమ్మకున్న అహం, పట్టుదల నాకూ వచ్చేయోయ్. అందుకే నీ సీరియస్ నిర్ణయం విన్న తరువాత నువ్వెక్కడ సన్యాసిని వయిపోతావో నన్న భయంతో ఇక్కడ పురోహితుల్ని సంప్రదించి మనిద్దరికీ పెళ్లి ముహూర్తాలు పెట్టించేసాను. మన పెళ్లికి మనమే పెద్దలం. మనమే నిర్ణేతలం. తల్లిదండ్రులు, మిగతా బంధువర్గమంతా ఆహుతులు మాత్రమే. ఆస్తులు, అంతస్తులతో సంబంధం లేకుండా నువ్వే నాకు కావాలి. పెళ్లి కార్డులు కొట్టించి అటు వైజాగ్‌లోని మా బంధుమిత్రులకు, ఇటు మీ ఊళ్లోని బంధుమిత్రులకు పోస్ట్ చేశాను.

అంతేగాక మా తల్లికి, మీ తండ్రికి చెరో అయిదు వందలు వెడ్డింగ్ కార్డులు రిజిష్టరు పార్సెలు చేసి పంపాను. ఇంకెవరికయినా తెలిసిన వాళ్లకు పంచుకుంటారని. ఇవి అందరికీ ఒకే రోజు చేరుతాయి. ఈ లెటరుకు కుట్టిన మన పెళ్లి పత్రిక చూడు. పెళ్లి శనివారం రాత్రి పది గంటలకు, తిరుమల హిల్స్ పైన. ఇక నాలుగు రోజులే ఉంది. ఒక రోజు ముందుగా నా స్నేహితులు వెళ్లి అక్కడ అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు. శనివారం ఉదయం ఆరుగంటలకు మీ ఇంటిముందు నా కారు హారను వినబడుతుంది. కట్టుబట్టలతో వచ్చి కారెక్కు. మన పెళ్లికి అంగీకరించిన వాళ్లే వస్తారు. నువ్వు ఎప్పటికీ నా దానివే. మనం ఇద్దరం ఇద్దరంకాదు, ఒక్కరమే.

ఏనాటికీ నీ వాడు,

ఆనంద్.

ఆ ఉత్తరం చదివిన సుమతి ఎద ఆనందంతో పొంగి పోయింది. ఈ పది రోజులూ ఆవేదనతో, ఆలోచనతో కాంతి తగ్గిన ఆమె ముఖంలో కాంతి మళ్లీ ఎగ బ్రాకింది. మెల్లగా ఆ వెడ్డింగ్ కార్డును చేతిలోకి తీసుకొని ముద్దుపెట్టుకొని చదివింది.

'మా పెళ్లికి రండి' అని పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో హెడ్డింగ్ ఉన్న పంచరంగుల్లో ముంద్రింపబడిన వెడ్డింగ్ కార్డు అది. దాని క్రింద తిరుమలలో పెళ్లి జరిగే సమయం, కళ్యాణ వేదిక ఉన్న స్థలం వ్రాసి ఉంది. దానికి అడుగున, ఇట్లు, ఆనంద్-సుమతి, పెళ్లికుమారుడు, పెళ్లికుమార్తె మరియు ఆహ్వానితులు అని ఉంది.

బావ ధైర్యానికి, సెన్సాఫ్ హ్యూమరుకు మనసులోనే అభినందనలు తెలిపింది సుమతి. కిటికీలోంచి చూసిన ఆమెకు, పెద్ద సైజు పెళ్లి కార్డులున్న కవర్లు పట్టుకొని వస్తున్న ఆ ఊరివాళ్లు చాలామంది కనిపించారు ✸

(ప్రియదత్త వీక్లీ, తేది 25-4-2001)